

Mendelovo gymnázium, Opava, příspěvková
organizace

Zuzana Benšová 7.A

Douglas Adams

Stopařův průvodce Galaxií

Seminární práce z češtiny a literatury

Opava 2013

Prohlašuji, že jsem tuto seminární práci vypracovala samostatně na základě uvedených pramenů a literatury.

V Opavě dne 3. 11. 2013

Podpis:

Obsah

Úvod.....	5
1 Životopis.....	6
1.1 Rodina.....	6
1.2 Rané dětství.....	6
1.3 Vyšší studium.....	8
1.4 Počátky a krize tvůrčí kariéry.....	8
1.5 Stopa – poslední vrh kostky zoufalce.....	9
1.6 Život slavného spisovatele.....	9
2 Dílo.....	12
2.1 Smysl životů.....	12
2.2 Dirk Gently.....	12
2.3 Ještě jsme žijeme vidět.....	13
2.4 Stopa v proudu Galaxií.....	13
1 Obsah a postavy.....	13
2 Trilogie v pěti dílech	16
3 Musíte vidět, kde máte ručník!	16
3 Zdroje.....	17
3.1 Literatura.....	17
3.2 Web.....	17

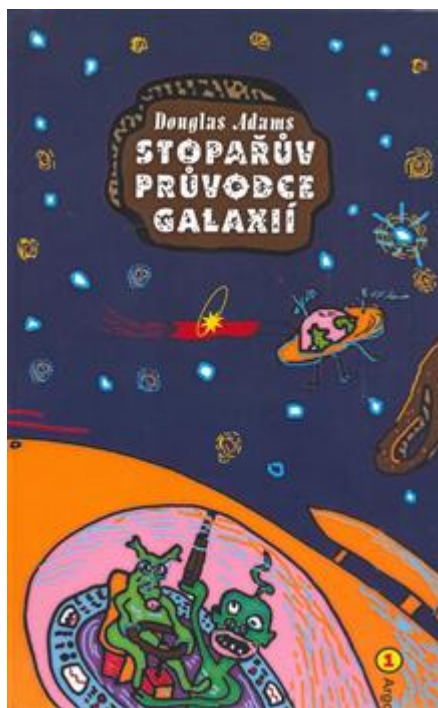
Úvod

Na Douglase jsem narazila úplnou náhodou. Jeho kniha vypadala, jako bych ji snad měla znát už z dob mého dětství. Tento dojem zesiloval i samotný název knihy: Stopařův průvodce Galaxií, zdobený hvězdami, planetkami a dalšími vesmírnými tělesy, bez které se dětská malířka vesmíru neobejde. Řekla se: „Nesou knihu podle obalu!“ a já jsem byla moc ráda za to, že porušuji jedno ze základních pravidel dětské literatury... Nebýt těchto hravých ilustrací, nikdy bych nepoznala tohoto zajímavého, dětského autora s nekonečnou fantasií, se kterou popisuje, jak procestovat celý vesmír, který má nikdy nepřestane bavit.

„Bylo to asi takhle:

Na pokraťku byl stvořen vesmír.

Spoustu lidí to naštvalo a v tšinou se to považovalo za chybný krok.“ (Adams, 2006, 5.)

1 Životopis

1.1 Rodina

Život jednoho z nejpopulárnějších autorů science fiction, Douglase Noela Adamse, začal v anglickém městě Cambridge 11. března roku 1952. Jedním z jeho bezedné zásobárny vtipů je ten, že on byl jako DNA v Cambridge celých devět měsíců předtím, než Crick a Watson přišli se svým velkým objevem kousek od jeho rodného domu.

Narodil se Janet Adamsové a Christopheru Douglesi Adamsovi. Matka pracovala jako zdravotní sestra v nemocnici v Addenbrooku, jeho otec byl ovšem nejdříve učitel, postgraduální student teologie, sociální kurátor a nakonec správní poradce. Rodina se kvůli finanční tísní musela odstěhovat z Cambridge a pobývat v různých domovech na okrajích Londýna. Jeho sestra Susan přišla na svět o tři roky později. Když se rodiče v jeho prvních letech rozvedli, Douglas a Susan se přestěhovali k matčiným rodičům do Brentwoodu v Essexu. Jeho babička poskytovala ve svém domě útočiště poraněným zvířatům, pod záštitou Královské společnosti pro prevenci krutosti na zvířatech (britské RSPCA). Jak se později ukázalo, nejen babička měla krásný citový vztah ke zvířatům... Malý Douglas trpěl sennou rýmou a astmatem.

Jeho otec se znovu oženil a Douglasovi přibyla nevlastní sestra Heather. Matka Janet se podruhé provdala za veterináře Rona Thrifta, a přivedla na svět další dva Douglasovy nevlastní sourozence: Jane a Jamese Thriftovy. Na Douglase tyto převratné změny v rodinném životě měly špatný vliv. Pamatuje si sám sebe jako vylekané a dost zvláštní dítě.

1.2 Rané dětství

Po mateřské škole Primrose Hill v Brentwoodu byl v šesti letech přijat na brentwoodskou školu, kde studoval až do roku 1970 a patřil mezi nejlepší žáky. Byl spíše umělecky zaměřený, ale na škole zůstal ještě o rok déle, jak je zvykem u studentů, kteří se připravují ke zkouškám na Oxbridge.

Na prvním stupni mu učitel a ředitel školy Frank Halford udělil údajně jediný plný počet bodů za kreativní psaní ve své kariéře. On sám na tuto příhodu vzpomínal celý život, obzvlášť když měl tvůrčí krizi. Některé z jeho prvních děl vycházely ve škole už v jeho deseti letech jako například Zpráva o školním fotografickém kroužku nebo humorné články ve školním časopise Broadsheet. Douglas Adams v říjnu 2000: „*Jako dítě jsem měl ve zvyku zalézt si pod postel se*

starým rádiem, co jsem sehnal ve vetešnictví, a jako u vytržení naslouchat po ad m. Ty po ady p sobily jako osv žující deš ové p ehá ky a duhy na poušti. Pak následoval po ad Omlouvám se, p e tu to znovu a o n kolik krátkých let pozd ji propukla plná sláva Monty Python . Tím, co m na Pythonech zasáhlo jako úder blesku, byla skute nost, že humor pro n byl prost edkem, jímž mimo ádn inteligentní lidé vyjad ovali v ci, které by jednoduše nešly vyjád it jinak.“ (Adams, 2003, 86.) V magazínu The Eagle, což byl v 60. letech jeden z nejpopulárn jších britských sci-fi asopis , byl v roce 1965 otišt na jeho první známá publikovaná práce - Dopis vydavateli.

„Milý pane vydavateli!

Z ela mi stékaly kr p je potu, odkapávaly do klína, nechutn mi zmá ely od v a lepily mi látku k t lu. Strašliv nervózní jsem chvílemi sed l, chvílemi p echázel sem a tam a zíral. Ve chvílích, kdy jsem sed l, jsem se neovladateln t ásl, o i up ené na úzkou št rbinu ve dve ích, a ekal jsem a ekal - po ád jsem jen ekal. Ruce jsem svíral v p st tak pevn , až se mi nehty zatínaly do masa. Každou chvíli jsem si p ejel dlan mi rozpáleny vlhky obli ej, ze kterého se mi inul pot. To ekání bylo nesnesitelné. Kousal jsem se do rtu ve snaze zastavit t es vyvolaný strašlivým návaem strachu a netrp livosti. Najednou se št rbina pootev ela a dovnit vklouzla pošta. Popadl jsem sv j výtisk Eagla a netrp livé za al rvát asopis z obalu.

Moje utrpení se o týden odsouvá!“

D. N. Adams (12 let), Brentwood, Essex,

23. LEDNA 1965

asopisy Eagle a Boys' World“ (Adams, 2003, 19.)

Jeho opravdovou vášní ale byla hudba. B hem studií zpíval ve školním sboru, hrál na kytaru a nadevše zbož oval The Beatles, jak sám ekl ve výtisku The Sunday Times z r. 1992: „Beatles jsou tím nejúžasn jším v celém vesmíru. (...) já vyr stal s Beatles a nejsem si jistý, zda mne n co jiného ovlivnilo do takové míry jako práv oni. Tak tedy Paul McCartney slaví zítra padesátiny. Všechno nejlepší, Paule. Jsem rád, že jsem byl p i tom.“ (Adams, 2003, 22.)

Na této škole se seznámil s o rok mladším Griffem Rhysem Jonesem (herec, producent a scénárista), dalším z jeho spolužák byl také stuckistický um lec Charles Thomson (zakladatel nejrychleji se rozvíjejícího um leckého hnutí sou asnosti).

Douglas nikdy nepatřil mezi malé chlapce. Ve svých dvanácti letech měl 183 cm. Později si ze své výšky dával legraci: „*Tědny uitel nikdy ne ekl ,sejdeme se pod hodinami‘ nebo ,sejdeme se pod vále ným památníkem‘, ale ,sejdeme se pod Adamsem‘.*“ (Adams, 2003, 22.) Svě dvanáctileté studium na Brentwoodské škole má Douglas v paměti jako spokojené, do jisté míry ulevňácké roky plné kvalitní, i když trochu excentrické výuky.

1.3 Vyšší studium

Na základě mistrovsky napsané eseje na téma náboženské poezie, kde psal mimo jiné o Beatles i Williamu Blakeovi, byl v roce 1971 přijat na cambridgeskou St John's College. Chtěl jít k divadlu a být písničím herec, jako Pythoni. Takže brzy po nástupu se pokusil dostat do dramatického klubu Footlights, spojovaného s celou řadou známých britských komiků, včetně jeho oblíbených představení Omlouvám se, p e tu to znovu a Monty Python . Ale jeho žádost byla zamítnuta. Spolu s Willem Adamsem a Martinem Smithem založili tvůrčí skupinu Adams-Smith-Adams, která se zaměřovala hlavně na psaní a divadelní představení satirických her. Ve své době byli ještě uznávanější než tradiční Footlights, nicméně stále šlo o lokální jeviště a partu intelektuálů, kteří chodili na jejich představení.

Tehdy Douglas chodil s uměleckou administrátorkou Mary Allenovou, která na něj vzpomíná jako na pozoruhodný talent, který vynikal i uprostřed velmi nadaných lidí.

Další pokus o vstup do Footlights se mu s podporou Simona Jonese podařilo. Simon si později zahrál hlavní roli Arthura Denta v televizním seriálu The Hitch Hikers Guide to the Galaxy (1981). Sám Douglas při psaní této postavy se jím nechal inspirovat. Zaujal také spolupracovat s Rhysem Jonesem (spisovatel, herec, bavič a moderátor). V roce 1974 získal bakalářský titul v oboru anglické literatury. „*Kdybych tehdy věděl to, co vím teď, studoval bych biologii nebo zoologii. V té době jsem neměl ponětí, jak jsou to zajímavé představení, ale dnes je považuji za ty nejzajímavější na světě.*“ (Adams, 2003, 8.)

1.4 Počátky a krize tvůrčí kariéry

Po získání universitního titulu, psal pro rádiové a televizní společnosti, hrál v divadlech, byl rozhlasový producent a scenárista seriálu Doctor Who (Pán času) a někdy také režíroval revue v Londýně nebo Cambridge.

Díky živému představení Footlight Revue v londýnském West End byl Adams objeven jedním z Monty Pythonů, Grahamem Chapmanem. Spolupracovali při psaní epizod seriálu

Létající cirkus, ve kterém si i párkrát stihl menší role, nebo Doktor v domě. Spolu s Grahamem se pokusili i o několik ne-pythonovských děl, jako byla například televizní hra Zpoza strom. Žádný z těchto pokusů se však fenomenální slávy nedočkali. Ta trocha děl co vytvořili, v tštinou po pár ginech v hospodě, proběhla bez většího povšimnutí v nočních vysílání BBC 2.

Po rozchodu s Chapmanem to nebyly pro Douglase zlaté dny. V době kdy měl problémy s prodejem svých příběhů, se musel uživit jinak. Přivydělával si jako pomocná síla v nemocnici, stavebník na statku, uklízeč v drážce nebo osobní strážce velmi bohaté arabské rodiny v Kataru.

Těbaže stále zkoušel posílat své skeče do rozhlasu, byla jeho sebevědomí na cucky. Z tohoto krizového období jeho tvůrčí kariéry, si odnesl i osté sklony k nízké sebevědomí.

1.5 Stopař – poslední vrh kostky zoufalce

Douglas odjakživa miloval přírodu a cestování. Ještě víc si však oblíbil roli stopaře žijícího ze dne na den. Procestoval tak celou Evropu už jako student. „*Byl jsem v Rakousku, Itálii, Jugoslávii a Turecku. Nocoval jsem v mládežnických ubytovnách a kempech a doplňoval jsem svou stravu tím, že jsem se účastnil prohlídek pivovarů, které byly zdarma. Istanbul byl obzvlášť krásný, ale dostal jsem tam porážku otrávu z jídla a musel jsem se vrátit do Anglie vlakem, ve kterém jsem spal na chodbičce hned vedle záchodků. Ach, byly to kouzelné dny...*“ (Adams, 2003, 46.)

Na osvojení, kdy měl Douglas napsat první díl Stopaře do rozhlasového vysílání BBC, bylo dokonalé. Díky Hvězdným válkám byla science fiction hitem. Se svým dobrým přítelem Johnem Lloydem se podílel na prvních dvou epizodách původní rozhlasové verze Stopaře. Později o Lloydovi řekl, že je jedním z lidí, se kterými je rád proto, že jsou tak strašně vtipní. Seriál se začal vysílat v roce 1978. Jakmile sklídl Stopař v pr vodce ohromný úspěch, dostal místo producenta v rádiu BBC. Na živobytí si však musel ještě vydělávat psaním románů a televizních seriálů jako Doctor Who.

1.6 Život slavného spisovatele

Jakkoli dlouho se protahovalo psaní jeho románů, díky jeho pověstné lenosti, všechny si získaly velkou oblibu. Ve své podstatě psaní jako takové, považoval za mizernou práci. Mnohokrát musel mít před sebou 'výhružný dopis' s pevně stanovenou uzávkou, aby něco dopsal včas. Jednou dokonce řekl: „*Miluju uzávěrky. Hlavně ten zvláštní zvuk, který vydávají, když prosvíští*

kolem.“ (Wikipedie, Douglas Adams) Jeho knihy se rázem staly bestsellery a Douglas dostal od vydavatel zálohy přes dva miliony dolarů.

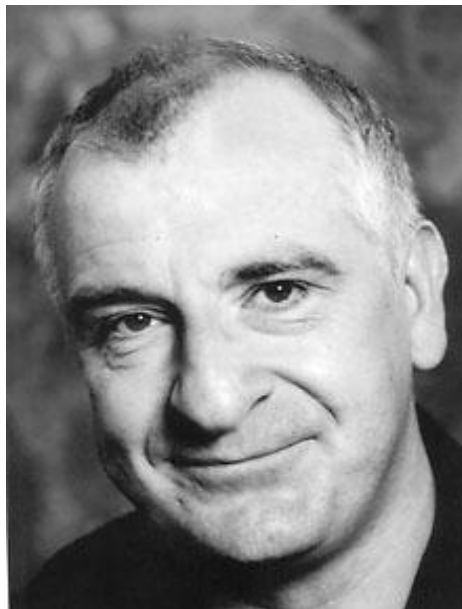
„Je snadné sledovat vývoj Adamsova života mezi prvním a druhým rozhlasovým seriálem. V prvním byla spousta vtipů o hospodách a o tom, jaké to je být bez peněz. Ve druhém je víc vtipů o drahých restauracích a úctách k etnům.“ (Adams, 2003, 12.)

V roce 1980 se sblížil se spisovatelkou Sally Emersonovou, která žila odděleně od svého manžela, shodou náhod jeho bývalý spolužák z brentwoodské školy. O rok později se však vrátila zpět k manželovi. Svou budoucí ženu by nepoznal, nebýt jeho bývalé přítelkyně Marry Allenové. Byla to Jane Belsonová se kterou do roku 1983 žil v Los Angeles a psal scénáře k seriálové verzi Stopa e. Seriál se ale už moc tak nevyvedl, přesto si své fanoušky našel. DNA: *„Televizní seriál Stopa v pr vodce nebyl šťastný podnik. Mohla za to osobní idiosynkrasie mezi mnou a režisérem. A mezi herci a režisérem. A mezi tou paní, co nám vařila čaj, a režisérem ...“* (Aagames, Douglas Adams)

Po letech živě nepracoval bez ustání. V polovině devadesátých let však „šlápl na brzdu“. Nikdy nechtěl být romanopisec. Po několika letech psaní románů a scénářů, začal cítit že mu dochází inspirace z jeho vlastního života. Začal jet na prázdnou a potřeboval nějaký kreativní obrat, který by jej dostal z rutinní práce. Vydělané peníze investoval do svého velkého zájmu o technologie a zápal pro ochranu životního prostředí. Psal příspěvky do časopisu MacUser a byl velký fanoušek značky Apple Macintosh. *„Hovořil jsem o tom, jak se jednou objeví elektronické knihy a jaký budou mít význam, a tu si najednou zničehonic přijde Stephen King a jednu vydá. Připadá mi jako totální idiot, protože jsem to měl být přece já.“* (Adams, 2003, 14.) Procestoval svět od Madagaskaru, Velikonočního ostrova, Austrálie až po Afriku, kde podporoval organizace na záchranu goril a nosorožců. Začal se otevírat pro něj nová fascinující témata, která ho opět naplňovala.

S Jane se přestěhovali do Londýna kde se roku 1991 vzali. Za tři roky se jim narodila dcera Polly Jane Rocket Adamsová. Později se přestěhovali zpět do státu – Santa Barbara v Kalifornii.

Adams Douglas náhle umírá 11. kv tna 2001 na infarkt p i cvi ení. Jak se pozd ji zjistilo trp l zužováním tepen. Byl poh ben v Santa Barba e 16. kv tna. Po jeho smrti se matka s dcerou p est hovali do Londýna, kde žijí dodnes.

Douglas Noel Adams
(*11.3.1952 †11.2.2001)

2 Dílo

„Pro jste za al psát?“

„Protože jsem byl švorc.“ (Aaagames, Douglas Adams)

Douglas nikdy neum l udržet hlavní myšlenku. Psal si co ho zrovna napadlo, aniž by jen tušil jak to skon í. V d sledku jeho velkého puntí ká ství, existuje nespo et jeho nezve ejn ných ske a rozepsaných d l, mezi které pat í také román Losos pochybnosti.

Pro jeho tendenci uvažovat v jedno ádkových v tách, má ale velice p kné vysv tlení. Z dob kdy ješt jako malý pobýval u své babi ky, trp l alergií na zví ecí chlupy, prach a pe í kterých bylo všude plno. Nekone ným kýcháním, mu tak byla z hlavy násiln vypuzena jakákoliv neprozkoumaná, nerozvinutá myšlenka spolu s velkým množstvím hlenu.

Byl p ímo pov stný svou legendární leností. M l rád období nicned lání „*Miluju vachtavé zvuky, které vydávají, když si tak plouživ plynou.*“ (Adams, 2003, 12.) Pro psaní svých d l pot eboval obecnost, které by okamžit reagovalo a hodnotilo jeho tvorbu. Ale myslím, že mluvit by si do toho stejn ur it nenechal.

2.1 Smysl životic

The Meaning of Liff (1983). Knihu napsal spole n s Johnem Lloydem. Vznikla náhodou a p vodn to kniha v bec být nem la, spíš jen jednoduchá hra pro zapln ní uflákaného odpoledne. N kdo ekl název m sta a jiný navrhl, co by to slovo asi mohlo znamenat. Brzy p išli na spousty nepojmenovaných prožitk , moment a myšlenek, všemožné otázky jako: „Zažili jste n kdy pocit když..?“. „*Takže onen vzdálen nep íjemný pocit, který zažíváte, když se posadíte na sedadlo, které je ješt teplé od pozadí n koho jiného, je stejn reálný jako ten, když se na vás z k oví vy ítí rozzu ený sloní samec, ale až dosud m l pojmenování jen ten druhý. Te už existují výrazy pro oba. To první je „sedotelení“, no a to druhé je samoz ejm „strach“* (Adams, 2003, 26.) Spole né dílo dvou kamarád , tak vyšlo jako výsledek celoživotní práce o zkoumání jedince zvaného lov k.

2.2 Dirk Gently

Krom již mnohokrát zmín né, proslavené sérii Stopa ova pr vodce, psal Douglas také humoristické romány. Dva nejslavn jší s hlavním hrdinou Dirkem Gentlym jsou Holistická detektivní kancelá Dirka Gentlyho (1987) a Dlouhý temný as sva iny duše (1988). V jeho

dílech se vždy jeho specifickým zp sobem skrývají také závažná témata, nejen humor, který ovšem vždy najdete, pokud chcete. Nap íklad druhý román o Diriku Gentlym, je o lidech bez domova, vyhnaných a odstr ených od spole nosti. Autor román se z n j stal ale jen pouhým nedopat ením, kdy pot eboval zkrátka psát, aby se m l ím uživit.

2.3 Ještě je můžeme vidět

„Tak jak to je pro tyhle v ci typické, byla to moje nejmén úsp šná kniha,” a p esto jsem práv na tohle dílo nejmíc hrdý.” (Adams, 2003, 12.) Není se emu divit. Jeho vysn nou kariérou, krom tv rce po íta ového softwaru, byl zoolog. Knihu o ochran životního prost edí, za al psát, když byl poslán na Madagascar aby našel vzácný druh lemura. Vznikla tak tak ka odborná publikace o ohrožených druzích zví at po celém sv t . Tahle kniha má však n co, co jiným odborným publikacím uniká, a tím je vnímání života a problém lidí na daném území. Byla vydána v roce 1990 *Last chance to see*, a pozd ji i ve verzi CD-ROM (samoz ejm že i s verzí pro Apple Macintosh).

2.4 Stopařův průvodce Galaxií

1 Obsah a postavy

P íb h za íná nevinným ránem, kdy pozemš an Arthur Dent zjistí, že jeho d m stojí p ed nevyhnutelnou demolicí, aby uvolnil místo pro dálnici. Stejn jako jeho d m tak i rodná planeta Zem má být onoho samého dne zni ena (pár minut p ed vy ešením základní otázky života, vesmíru a v bec...), kv li stavb nové hyperprostorové dálnice. Jeho dlouholetý kámoš, s nenápadným jménem Ford Perfect, pochází z planety Betelgeuze. Na Zemi se dostal jak jinak než stopem, aby rozší il strohý lánec o Zemi ve Stopa ov pr vodci galaxií, nejslavn jší knize vesmíru. Jediné, co nakonec z stane po Zemi, je Arthur s Fordem a popisem ve Stopa ov pr vodci: P evážn neškodná. Pokra uje však nekone né dobrodružství p i putování vesmírem, kdy se m že stát opravdu cokoliv. Práv tady autor p edvedl svou hypergalaktickou fantazii na plno.

Napsat Stopa ova pr vodce byl nápadem jak jinak než z jeho samotných toulek, coby stopa vybavený Stopa ovým pr vodcem Evropou. Ve své podstat d j není zas tak d ležitý. Stopa je hlavn o humoru a jeho lehký st ídavý proud myšlenek tak trochu p ipomíná mnohé

filmy Montyho Python , i spíše Vonnegutovy knihy (mimo jiné jeden z jeho nejoblíben ějších autor).

Stopa v pr vodce po Galaxii - pat í k nejúsp šn ějším knihám, co kdy vydalo mamutí nakladatelství Malé medv dice. ěkne vám všechno o celém vesmíru, sta í zadat heslo pro danou v c. Podle Douglasova popisu jsem si hned p edstavila dotykový smartphone s QWERTY klávesnicí. Díky jeho vášni pro nejnov ější technologie, není pochyb, že v d l, že i lov k za pár let bude mít svého pr vodce. Neustále aktualizována novými poznatky stopa se stala dokonce obsáhlejší než Galaktická encyklopedie, a to už je co íct. Je taky o n co levn ější a na obálce má krásný nápis Nepropadejte panice – Don't panic. Kdo ví, možná práv proto, že on sám p i psaní knih propadal ěsto stav m paniky a hr zy, cht l alespo uklidnit tená e.

Arthur Dent – svobodný mladík usedlého typu, co si v pohodlí svého domova rád vypije sv j anglický aj. Je zábavné a zároveň stojí za úvahu sledovat, jak se chová lov k, kterému p ed pár minutami zni ili rodnou planetu a v bec neví, nebo spíš ani nechce v d t, co ho ěká. St ídají se v n m pocity paniky, nostalgie a deprese. Musí si v takové situaci srovnat myšlenky, uv domit si, že jediné co z stalo z celé historie Zem , jsou práv jen jeho vzpomínky. Už jen z té p edstavy zamrazí. Arthur si však zanedlouho na život mezigalaktického stopa e zvykne. A vám jako tená i nezbývá nic jiného, než si zvyknout taky.

Ford Perfect – až do osudného dne nikdo na Zemi nev d l, že je mimozemš an, v etn Arthura. Milý, ochotný a velice vý e ný, což se mu mnohdy hodí. Trochu v n m vidím samotného Douglase. Už jen pro jeho stopa v životní styl ze dne na den a popisované výšce hubeného t la. P ipravený a smí ený s každou událostí, co ho ve vesmíru potká, v etn rizika morbidní smrti ve vzduchoprázdnu.

„Víš,“ sv oval se Arthur, „V takovýhle chvílích, jako t eba když jsem uv zn ný ve vogonské p echodové komo e s chlapem z Betelgeuze a ěká m smrt zadušením v hlubinách kosmu, si vždycky p eju, abych byl poslouchal, co mi maminka íkala, když jsem byl malý.“

„Pro ? Co ti íkala?“

„Nevím, neposlouchal jsem ji.“

„Aha,“ Ford si dál pobrukoval. (Adams, 2002, 56.)

Zafod Bíblbrox – vzdálený p íbuzný Forda je prezidentem Galaxie, zvolený hlavn z toho d vodu aby jeho šílené volnomyšlenká ské iny na sebe strhovali pozornost prostých ob an a odvád ly tak pozornosti od skute ného politického d ní v galaxii. Je posedlý sám sebou: „*Pokud je n co d ležit jší než moje ego, chci to zast elit.*“ (Adams, 2002, 61.) Neuv domuje si moc d ní kolem sebe a v ci bere na lehkou váhu, pokud v bec n jakou váhu pro n j mají. Vše brát s humorem, lítat ukradenou intergalaktickou lodí na pohon nekone né nepravd podobnosti (což je pro m snad to nejzajímav jší z celé knihy) a elit t m nejnepravd podobn jším dobrodružstvím, to je sen snad každého š astného blázna. Je to p kný p íklad toho, že když si odpustíme neustálé ešení mali kostí a všelijakých problému, které ve své podstat ani neexistují, a necháme se unášet vlnami osudu, vst íc všemu a bez ohledu na vše, co se m že stát, m žeme opravdu prožít velice rozmanitý š astný život.

Marvin – paranoidní android trpící hlubokými depresemi. Nejspíš protože je vybavený mozkiem s kapacitou v domostí jako celá planeta, je p ímo znud n a otráven životem, o kterém ví ve své podstat vše. O život mluví, jako o n em nechutném, co by nikomu nep ál. V tšina knih Stopa e sloužila též jako pole pro vypsání jeho depresí, autor nejspíš pot eboval postavu, na které se m že vyjád it t mito náladami p ímo. Ale i tuto nejdepresivn jší bytost v celém vesmíru Douglas prom nil ve velký fórek. D lá si tak nap íklad srandu z výrobní spole nosti robota a jejích reklam.

Pro ty, co už tyto Douglasovy vtípky znají, nemusím p ipomínat, že autor tím nechce poukázat jen na problémy a každodenní galaktické situace, ale i ty pozemské. Kdo se chce zasmát, sm je se, kdo ne, m že se nad tím vším zamyslet.

„Myslím, že bys m la v d t, že jsem hrozn depresivní,“ ekl neš astným hlasem beze stopy nad je.

„Tak,“ nasadila Trillian veselý, sympatizující tón. „Tohle t zam stná a p ivede na jiné myšlenky.“

„To asi t žko,“ hu el Marvin. „Mám totiž mimo ádn velkou myšlenkovou kapacitu.“ (Adams, 2002, 64.)

„Reklamní odd lení spole nosti Sirius Cybernetics Corporation definuje robota jako ”vašeho plastického kámoše, s nímž je radost pobývat”. (...) Zvláštní je, že jisté vydání Galaktické encyklopedie, které se k nám š astnou náhodou propadlo asovou trhlinou z doby ode dneška za

tisíc let, definuje reklamní oddělení společnosti jako "bandu nemyslných pitomců, co šli první ke zdi, když nastala revoluce". (Adams, 2002, 65.)

2 Trilogie v pěti dílech

První kniha vyšla v 60 000 výtiscích, což bylo samo o sobě dosti vyjímavé u sci-fi nového autora. Ukázalo se jaký vliv měla na dílo rozhlas, kde byl Stopa tak ká kultovní. Za první pokračování bylo prodáno čtvrt milion knih. Dostala se tak mezi nejprodávanější. Podle mě, odborníkovi autora samotného, je to čtení díla Stopaova pokračování nejlepší verzí vůbec. Proč? Protože se na něm podílel jen Adams a nikdo mu do toho „nekecal“.

Stopa v pr vodce Galaxií (The Hitchhiker's Guide to the Galaxy, 1979)

Restaurant na konci vesmíru (The Restaurant at the End of Universe, 1980)

Život, vesmír a vůbec (The Life, the Universe and Everything, 1982)

Sbohem, a díky za ryby (So Long, And Thanks for All the Fish, 1984)

Pevážně neškodná (Mostly Harmless, 1992)

Stopa v pr vodce byl mimo jiné zpracován do různých podob jako divadelní hra, seriál, počítačová hra a film z roku 2005. Musím říct, že co se týče filmu, velice mě zklamal. A vlastně se ani nedivím. Už od začátku jsem n jak tušila, že zpracovat takové množství až nepředstavitelných myšlenek, nebude vůbec jednoduché. No a taky že se jim to vůbec nepovedlo. Kdybych nečetla před tím knihu, zanechal by na mě dojem jako: „Co to k saku bylo?!“ Musíte si zkrátka v klidu přečíst autorovy popisy časoprostorových dimenzí včetně iných dlouhých, nectinu centimetru širokých, které mají spousty milion světelných let z jednoho konce na druhý, nebo co se s vámi děje, když cestujete všemi body vesmíru najednou pomocí pohonu nekonečné nepravděpodobnosti a jak to vlastně funguje.

3 Musíte vědět, kde máte ručník!

Je opravdu zvláštní, jak silně na vás může Douglas zapůsobit. Jedna z věcí kterou se liší od ostatních je, že když ho čtete, máte pocit, jakoby psal právě pro vás a jen vy mu můžete rozumět.

Jak říká Stopa v pr vodce: „Ručník, je ta nejpotřebnější věc, kterou musí mít každý mezihvězdný stopař u sebe.“ *„Doslechla jsem se o jedné ženě, která umírala v hospici, ale věřila, že se uzdraví a všechno bude v pořádku, protože u sebe měla svůj ručník. Převzala*

Douglas v vesmír a za lenila jej do svého vlastního. Když se to Douglas doslechl, byl z toho ve strašlivých rozpacích. Ale pro ni to byl doslova symbol bezpečí, když se vydávala na cestu do neznáma.” Vypráví jeho literární redaktorka Sue Freestoneová.

Dne 25. května je od roku 2001 pořádan Ručníkový den na památku DNA, autora Stopaova pr vodce po Galaxiích coby spolehlivého zdroje veškerých v domostí o život, vesmíru a vbec...

3 Zdroje

Přicítacích v textu jsem uvedla (příjmení autora, rok vydání, číslo stránky.) jako odkaz na jeden z vypsaných zdrojů literatury a (název webu, Stránky, název článku) jako odkaz na jeden z uvedených webových zdrojů.

3.1 Literatura

ADAMS, Douglas. *Ještě jednou a naposledy stopem po galaxii: aneb Losos pochybnosti*. Praha: AURORA, 2003. ISBN 80-7299-065-9.

ADAMS, Douglas. *Stopa v pr vodce Galaxií 1*. Praha: Argo, 2002. ISBN 978-80-257-0030-3.

ADAMS, Douglas. *Restaurant na konci vesmíru*. Praha: Argo, 2006. ISBN 978-80-257-0036-5, 80-7203-439-1.

3.2 Web

Douglas Adams. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2013-11-04]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Douglas_Adams#S.C3.A9rie_Dirka_Gentlyho

Douglas Adams: Intergalaktický komik. In: *Aaagames* [online]. [2003] [cit. 2013-11-04]. Dostupné z: <http://www.aaagames.wz.cz/story/knihy/knihovnicka/adams/douglas.html>

Footlights. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2013-11-04]. Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/Footlights>

Douglas Adams. In: *FDb* [online]. © 2003-2013 [cit. 2013-11-04]. Dostupné z:
<http://www.fdb.cz/lidi-zivotopis-biografie/91342-douglas-adams.html>